

et Forslag af Udvalget under Nr. 37, som jeg skal tillade mig at omtale. Det angaar, som det vil ses, et Tilskud til Almueffolerne paa Færøerne. Det høie Thing kjender jo Forholdene paa disse Der saa godt. (Minderhed; Berg: Men i Hjørring da?) Ja, om Thinget end ikke i Almindelighed er nøie kjendt med de færøste Forhold, saa vil dog Ingen betvivle, at vi vide, at Skolevæsenet deroppe er ikke indrettet saaledes som her; altsaa, om vi end ikke kjende andre færøste Forhold i Almindelighed og noie, saa vide vi jo dog, som sagt, Alle, at der ikke findes et Almueffolevæsen paa Færøerne som i de andre Dele af Riget. De have jo deroppe en ganske eiendommelig Hjemmeundervisning, og det er et stort Spørgsmaal, hvorledes man i det Hele skal stille sig overfor disse Forhold; men det lille Forlangende, som her stilles til at gjøre et Forsøg, som man deroppe fra onsker gjort for nogle Skolars Bedkommende, have vi ikke nærret nogen Betænelighed ved at tiltræde. De Herrer ville se af de Dplysninger, der foreligge fra Regjeringens Side, at det er indberettet fra Færø Amts Skoledirektion, at der er oprettet 4 Almueffoler i Bygderne, hver med et Tilskud af 100 Rd., samt at en femte Skole i indeværende Østeraar med en lignende Understøttelse ventes at træde i Virksomhed, hvorved der vil være at disponere over det fulde Beløb af 500 Rd., der af de bevilgede 1,500 Rd. ere bestemte til dette Diemed, og at der derfor andrages paa, at disse 500 Rd. maa forhøies til 1,000 Rd., fordi der i flere andre Bygder paatænkes Oprettelse af saadanne Stoler. Der er deroppe flere Elever, som blive uddannede til Almueffolelærere, saa at der i denne Henseende ikke vil være Noget i Veien for at faae det sat i Gang, og vi have derfor ikke haft nogen som helst Betænelighed ved at imødekomme det Dnsse, som herom fra Bedkommendes Side foreligger. — Der er endnu et Forslag under Nr. 3 til § 21, som er stillet af 15 ærede Medlemmer, og som gaar ud paa en Forhøielse af Arbeidslønnen for Arbejderne ved Sorø Akademis Skovvæsen. Finantsudvalget maa oprigtig talt tilstaa, at det ikke nærer den Anskuelse,

at det er dets nærmeste Opgave at foreslaa saadanne Forhøielser. Vi bevilge selvfølgelig uden Betænelighed, hvad der forlanges, for at slike Arbejder kunne blive udførte; men vi kunne som almindelig Regel ikke antage, at man bør bevilge Penge hveken til Arbejdere eller til nogen som helst Anden, naar det ikke kræves fra Regjeringens Side, og saaledes have vi ogsaa, hvad specielt disse Arbejdere angaar, den Anskuelse, at der ikke er nogen speciel Anledning, ikke blot for os her, men heller ikke for Staten, for Statsstyrelsen, til at gaa i Epidfen. Hvad der er det Naturlige, er, at Staten ligesom andre Arbejdsgivere retter sig efter Forholdene, efter de forhøiede Priser, naar det er nødvendigt, og naar Andre gjøre det; dette er Noget, der i og for sig er rigtigt. Vi have derfor troet at maatte stille os saaledes overfor dette Forslag, at vi ikke kunne se, at der er nogen særlig Anledning til at tiltræde det. Det er ganske vist, at man vel kan tænke sig Forholdene saaledes forandrede derude, at det er nødvendigt at forhøie Arbejdspriserne; men paa den anden Side have vi ikke troet, at Forhøielsen maatte ske under den Form, at der gives en udtrykkelig større Pengebevilling. Det er en Selvsølge, Noget, som altid har været kjendt ved den Slags Bevillinger, at, naar det er nødvendigt for at faae de Arbejder udførte, der ere bevilgede ved Finantsloven, saa er Meningens ikke den, at der ikke maa anvendes 4 Skilling mere end det, Bevillingen lyder paa, men Meningens er den, at, hvad der skal gjøres, det skal gjøres; naar Priserne og Konjunkturerne ere blevne forandrede, saaledes at Priserne ere blevne høiere, maa der selvfølgelig gives Mere ud. Naar der f. Ex. er bevilget Brød til vore Soldater, og Prisen paa Rationerne er ansat efter, hvorledes Priserne og Konjunkturerne vare den Gang, Bevillingen gives, men der senere indtræder en Forhøielse i Priserne, saa maa Krigsministeren give flere Penge ud end dem, der staa i Finantsloven; der er ingen Tvivl om, at han saa maa kunne gjøre dette. Og affurat paa samme Maade forholder det sig her, naar det ligger i Forholdenes Natur, at der maa bruges flere Penge, maa Ministeren kunne anvende